

urin av hesum var tó seld vora, klár at senda til keyparan. Goymslurnar í Føroyum vórðu við árslok mettar til 50 mió. kr.

Rávøru-grundarlagið

Til metár sum 1985 kravdist lutvist eitt hækkanði rávørustøði og lutvist hækkanði prisir. Útflutningsøkingar mugu sum heild grundast á nærleiðirnar, og var fiskiskapurin so gott sum tann sami í 1985 sum í 1984, nevniliga umleið 162.000 tons.

Fyri 1985 var býtið soleiðis:

	tons
Nærleiðir tilsamans	161.957
Miðleiðir tilsamans	153.332
Fjarleiðir tilsamans	46.357
Íalt	361.646

Hetta er 4,7% meiri enn í 1984, tá ið tann samlaða veiðan var 345.343 tons. Økingin stavaði frá fiskiskapi á miðleiðunum, og var tað fiskiskapurin eftir lodnu, ið var serliga goður.

TAC

Nógv hevur verið tosað um ovurfisking á nærleiðunum eftir ávism fiskasløgum so sum toski, hýsu og upsa. Sammettingin

verður gjørd, sum fiskað nógð og TAC (total allowed catch), og skal hetta skiljast sum størsta nógð, ið kann fiskast, so vit fáa mest burtur úr fiskasløgnum.

Síðan TAC varð ásett í 1976 sæst á talvu (3, 4 og 5) at hóast nógv hevur verið tosað um ovurfisking ár undan ári, men gera vit stóðuna upp pr. 31.12.1985 hesum viðvíkjandi, sær stóðan soleiðis út:

	1976-85	1976-85	Ov nógv fiskað í 10 ár
Toskur	325.000	258.000	26,0%
Hýsa	162.700	162.000	0,4%
Upsi	346.500	323.000	7,2%
	834.200	743.000	12,3%

NS

Canadiumaður vitjar — vil keypa fisk úr Føroyum

Føroyskur fiskur hevur gott orð á sær

David Rubenstein, stjóri á soludeildini á stórari canadiskari fyrirkøku her saman við Mortan Johannesen, skipara

Hóast Canada hevur útbýgt sína fiskivinnu nógv seinastu árin, so er kortini tørvur á fiski á canadiska marknaðinum — serstakliga ta tðina, tá litil fiskur kemur upp á land — hetta er millum oktober og mai. Tað er í hesum sambandi, at ein ungur candiumaður vitjar í Føroyum. Hann eitur David Rubenstein og er stjóri á fiskadeildini í stóru canadisku fyrirkøni »Esport Packers Company Limited«. Henda fyrirkønan hevur 65 ár á baki, hon umsetti í fjør fyri umleið 700 mill. kr. og hevur serstakliga lagt seg eftir at framleiða og selja egg, høsnaungar og grisakjot.

bert tankar men grundar David Rubenstein hetta við, at áhugin fyri fiskaðrættum økst fyri hvønn dag. Hetta fyrri stóran part av heilsuorðum. Tað er »in« at eta fisk, ti hann er ein tann sunnasti maturin tú kanst fáa.

Meðan amerikonsku grannarnir fyrri sunnan longu er sera krevjandi, hvat viðvikur fiskagóðsku, so keypa canadiarar mest biligan fisk og leggja minni í góðskuna. Hetta er nú við at broytast, og ti hevur verið neyðugt at keypa fisk úr Danmar, Noregi og Íslandi, sum bera orð fyri at hava sera góðan fisk.

Føroyingur í Toronto

— Men hvi tá koma til Føroya, spurdu vit David Rubenstein, sum svarar:

— Herfyri kom ein føroyingur, Terje Andersen haldi og hann eitur, at arbeiða hjá okkum og hann greiddi mær frá Føroyum og fiskivinnuni her. Eg gjørdist so hugtakiin av frágreiðingum hansara, at eg alt fyrri eitt bilegði mær ferðaseðil til Føroya, nú er eisini skuldi til Dan-

markar, Ísland og Noregs.

David Rubenstein er ikki vónsvikin, nú hann hevur vitjað í Føroyum í nakrar dagar. Tvørturímóti, er hann sera ovfarin av at siggja, hvussu frammaliga føroyingar eru á fiskivinnuøkinum.

Fremri

Hann heldur, at føroyingar liggja langt framm- anfyri eitt nú canadiarar, tá talan er um nútímsansgerð av fiskivinnuni.

— Eg havi vitjað fleiri av tykkara fiskavirkjum og eg haldi, at bæði sjálvt arbeiðsumstøður, framleiðslan og úrslitið av arbeiðnum er framúr og kann als ikki sammetast við okkara viðurskipti í Amerika.

Vil keypa

Enn hevur David ikki gjørt nakra ávísu avtalu við føroyingar um keyp av fiski, men hann er sera sinnaður at gera avtalur um keyp av aldam laks og silum, saltaðum toski, scallops, rækjum, hýsu, svartkalva, kongafiski fyrri bert at nevna nakað, sum hevur hansara áhuga.

Nú er so spurningurin, hvønn pris partarnir kunnu koma ásamt um.

Hvat viðvikur saltfiski, so visir David Rubenstein á, at í einum býi sum Toronto búgva umleið hálv mil. útlandingar, serstakliga grikkar og portugisar. Teir eta júst saltfisk og er her tí ein marknaður fyri føroyskum saltfiski, sum annars sigst hava sera gott orð á sær, leggur hann aftrat.

Scallops

Hann hevur eisini stóran áhuga fyri scallops. Sjalv- ir fiska canadiarar nógv av scallops og heldur David, at teirra scallops eru tær bestu í verðini. Og av tí at canadiarar sjálvir enn ikki keypa tær dýrastu fiskavørurnar, so verður stóran partur av canadisku scallopsveiðini útflutt.

Ístaðin fyrri innflyta teir scallops úr Peru og Chile, men David heldur, nú hann hevur sæð tær føroysku skeljarnar, at hetta slaggið er betri og meira vælegnað til canadiska heimamarknaðin.

Hann er so eisini sinn- aður at keypa stórar rækjur. Tær selur fyrirkøna hansara so víðari til Japans, sum teir hava eitt sera gott samstarv við. M.a. keypa teir surimi úr Japan til ymisk virki í Norðuramerika, ið framleiða crab stick.

Fyrsta ferð til Canada

Í dag útflyta føroyingar nógvan fisk til USA; so verður nú eisini gjørdur sölusáttmáli við canadiarar, so er helst fyrsti fiskurin, sum vit útflyta til Canada.

— Eg ivist ikki í, at Canada kann gerast ein stóran marknaður fyri føroyskum fiskavørum og eg ætli mær so at gera tað eg eri mentur fyrri at reklamera fyri føroyskum fiskavørum, sigur David Rubenstein at enda.

jan

Tvær fóru úr nevndini

Eyðna Djurhuus og Thurid Justinussen ynskta ikki afturval í nevndina hjá Kvinnufelagnum á aðalfundinum í Mettustovu mánaðkvæðið.

Fyri tær blivu valdar Frida Hansen og Hjördis Thomsen. Hinar í nevndini eru Gunnvá Haldansen, Bergtóra Hanusardóttir og Marjun Berg.

Tiltakslimir eru Camma Vang og Dagbjørg Hjaltnin.

Lystiliga prentar

estra

í Gotu, tlf. 41085

Vit gera hvat vit kunna — og kunna tað vit gera.